

CZÉTÁNY KRISZTINA

A Képző- és Iparművészeti Szakgimnázium kerámia szakára jártam, majd az érdeklődésem a filmművészet felé irányult, ezért mozgókép és média szakon végeztem. Később a művészetterápiában rejlő lehetőségeket szerettem volna kiaknázni, ezért elvégeztem a MOME művészetterápiás képzését. Jelenleg a konceptuális művészet és a művészetterápia foglalkoztatnak, mindkettő izgalmas terület, amely lehetőséget ad a kreativitás kibontakoztatására és a személyes fejlődésre. Számomra az a vonzó, ha egy műalkotás mögött koncepció, vagy egy gondolat, történet van. Az *Öntermő* című installációnál ez vezérelt. Az elkészült műnél az elkészítési folyamat, illetve a közösségben végzett alkotómunka is fontos volt számomra, illetve a pusztá látványtól a mélyebb jelentés.

NAGY EDIT

2006-ban diplomáztam a Magyar Képzőművészeti Egyetem szobrász szakán. Azóta Móron élek, férjemmel Pintér Balázs szobrászművésszel és két fiunkkal. Az utóbbi években főként köztéri, figurális alkotásokat készítettem: bronzból és kőből. Jóleső érzés, hogy most korábbi nonfiguratív kislasztikáim mindig bennem élő formanyelvét újraélem. Fontosak a művésztelepek, mert ezek a tiszta alkotómunka fészkei. Az alkotótelepen készített *Rétegek* című kislasztikám vályoggal besimított ytong téglából készült. Vízszintes rétegződő, levegős, hullámzó formarend, melyet a táj, a fölötté úszó felhők, és a talajszint alá benyúló életteli föld harmonikus, egyensúlyba rendeződő billegése és osztoottsága ihletett.

PINTÉR BALÁZS

2004-ben diplomáztam a Magyar Képzőművészeti Egyetemen, szobrász szakon. Móron élek és dolgozom feleségemmel Edittel. Nagyon szeretek dolgozni fával, agyaggal, párbeszédet folytatni a természetes anyagokkal. Az alkotás folyamata nekem ugyanolyan fontos, mint a végeredmény. Munkáim szándékosan vázlatosság benyomását keltetik, mert ezek a motívumok rögzítik a készítés közben felszabaduló erőt. A művésztelepeken folytathatunk régebben megkezdett gondolatokat és újak is kialakulhatnak, ideális helyzetben számomra ez az alkotómunka egyik magaslata.

BEREI ZOLTÁN

A Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen diplomáztam média szakon. Az alkotói munka mellett tevékenységeim integráns része a tanítás.

Az egyetemet befejezve, Budapesten egy lomtalanítás alkalmával talált elszárgult kis könyvben, egy úgynevezett „járás-mutatóban” fedeztem fel, hogy a Bodrogköz, ahol felnőttem a Dadai járás része volt. Innentől kezdve nyilvánvalóvá vált számomra, hogy a szülőhelyem is determinálja, hogy dadaista művész legyek.

Az elkészült művek motívumai számos belső kapcsolatot mutatnak a dada, fluxus és *Infermental* videóperiodika hálózati-építő törekvéseivel.

Gyakran dolgozom együtt más művészekkel és diákjaimmal közös projekteken, amelyeket végigkísér egyfajta kísérletező tendencia.

RADEV GERGŐ

Okleveles építész vagyok, az Erdők Mintájára Mérnökiroda vezetőjeként a kölcsönösen előnyös együttműködést támogatom a természet és az ember számára.

Vargha László népi építészeti ifjúsági díjas, okleveles építész mérnök, a Kós Károly Egyesülés Vándoriskolájának diplomása, a Vándor Építőmester és a Nagyapám Háza Alapítványok elnökségi tagja is vagyok.

A Kós Károly Egyesülés építész-mestereivel együtt dolgozva, illetve az építőtáborok szervezésében eltöltött évek alatt ismertem meg azt a környezetet és közösséget formáló, alkotó szellemiséget, amelyet építészként és vállalkozóként támogatok, népszerűsítsek. Hiszek abban, hogy értéket a természettel karöltve, közösen tudunk létrehozni: odafigyeléssel, új megoldások felkutatásával. A szervezetek, amelyekkel együtt dolgozom a felelős, fenntartható és környezetbarát építést és építészeti támogatják, művelik, fejlesztik. Mindenki számára elérhetővé szeretném tenni azokat a korszerű, egészséges és releváns megoldásokat, jogykorlatokat, amelyekkel közösen építhetünk egy izgalmas és valóban „tisztá” jövőt. Munkánk kiterjed a biofil, szelíd építészeti elvek képviselésétől, a kivitelezés támogatásán át egészen a gyerekek, a következő generáció oktatásáig.

MAGYAR DÁNIEL

Veszprémi születésű építész, képződző terapeuta vagyok. Építészeti tanulmányaimat az ausztriai Fachhochschule Kärnten-en végeztem, gyakorlatot a Spoerri-Thommen építészirodában szereztem Zürichben. Diplomamunkámat a falvak és általában a vidék elnéptelenedéséből írtam, a jelenséget boncolva, és arra építészként megoldásokat keresve. Ennek tükrében egyik kedvenc témám, hogy építészként milyen eszközökkel lehet akár meglévő épületek újragondolásával közösséget teremteni, illetve hogy ebben az egyes ember hol helyezkedik el. Napjainkban szabadúszó építészként jellemzően a Balaton-felvidéken tevékenykedem.

PajtaKultúra – BarnCulture

A fenti szóösszetétel magába tömöríti azt a 2 éves együttműködést, amelynek egyik eredménye az itt látható kiállítás. A cím sűrű. Csűrőrökről és pajtákra szól, amely ugyanannak a mezőgazdasági épületnek két elnevezése attól függően, hogy a Kárpát-medence keleti vagy nyugati felében említik. Kultúráról beszél, amelynek rétegei sokféle módon jelennek meg ebben az együttműködésben: az építészeti kultúra, a díszítőművészet, a mesterségbeli nagyság a hagyományos épületeken; a képzőművészet és az építőművészet pedig a csűrők és pajták átalakításának eszközeiként.

Három országból hat építész és tizenkét képzőművész dolgozik együtt – kisebb-nagyobb csapatokban 2023 és 2025 között. Az építészek dolga, hogy hagyományos csűrőket vagy pajtákra újraálmodva építészeti tervekkel alkossanak. A képzőművészek alkotnak pajta-ihletésű önálló műveket és alkotnak művészként a pajtaátalakítási tervekhez közvetlenül kapcsolódó módon, azokat gazdagítva is.

A projekt során szervezett kiállítások anyaga így kettős: egyrészt az önálló képzőművészeti alkotások bemutatása, amelyek pajtákban, pajtákon vagy éppen pajták ihletése által létrejött művek fotódokumentációja. Másrészt azokat a pajtaátalakítási tervek mutatja be, amelyek az építészek és képzőművészek együttműködése által jöttek létre. A kiállítás – és az együttműködés keretében szintén elkészülő kiadvány – célja, hogy kedvet, ötletet, inspirációt adjon pajtatulajdonosoknak arra, hogy régi épületeiket ne bontsák le, hanem igényes átalakítások révén töltsék meg új léttel és értelemmel.

A pajták eredeti funkciója az volt, hogy védelmet biztosítsanak a haszonállatoknak és azok takarmányának. Mára ez a funkciójuk eltűnően van, de az épületek nagy méretük miatt a hagyományos falukép meghatározó elemei. Egyszerűen újragondolható szerkezetük miatt ugyanakkor rendkívül alkalmasak más célú használatra. Azért, hogy falvaink hagyományos építészete ne tűnjön el végérvényesen, igyekszünk a kiállításokkal és kiadványainkkal ráirányítani a figyelmet erre a lehetőségre. Ugyanakkor a meglévő épületek újrahaznosítása, a helyi, természetes anyagokból való építkezés, mind a globális klímavédelmi célok elérését segítő megoldások.

A pajták újrahaznosítása Erdélyben nagyon időszerű, mivel ott épp ezekben az évtizedekben zajlik ezen épületek mezőgazdasági célú használatának végső megszűnése. Azokban az országokban pedig, ahol ez a folyamat már lezajlott, az utolsó megmaradt pajták megőrzése még sürgetőbb feladat. A mezőgazdaság modernizációjában, így a pajtahasználat megszűnésének folyamatában is máshol tart a három résztvevő ország: Németország, Magyarország és Románia.

Így a két éves együttműködés során létrejövő pajtaátalakítási tervek és képzőművészeti alkotások is más-más háttérű és szemléletmódú alkotók munkáinak az eredménye – egy témára. Ezt a diszciplínákon és országhatárokon átívelő változatosságot és hasonlóságot mutatja be jelen kiállításunk.

The above combination of words is the title of a two-year collaboration, the result of which is the exhibition on show here. The concisely chosen title deals with the outstanding building typology of barns, which has been perfected over centuries for rural purposes, and reveals the complexity of the culture: from the architectural tradition to the visual arts to the representation of craftsmanship on traditional buildings and the use of visual and architectural art to transform barns.

Six architects and twelve visual artists from three countries worked together in smaller and larger teams between 2023 and 2025. The architects were responsible for creating architectural designs by reinterpreting traditional barns. The visual artists created independent works inspired by barns and also made contributions that were directly related to and enriched the barn transformation designs.

The exhibition material is divided into two parts: One part of it consists of the presentation of individual artworks, showing photographic documentation of works that were either created in barns or inspired by them. The other half of the exhibition shows the designs for redesigning the barns, which were created in collaboration between architects and visual artists.

The original function of barns was to provide shelter for farm animals and their fodder. Nowadays, this function is declining, but these buildings are defining elements of the traditional village landscape due to their size and offer excellent opportunities for other uses due to their easily adaptable structure. In order to prevent the traditional architecture of our villages from disappearing forever, we try to draw attention to this possibility with our exhibitions and publications. At the same time, the reuse of existing buildings and the use of local, natural materials contributes to global climate protection.

The aim of the exhibition – and the publication produced as part of the collaboration – is to give barn owners the desire, ideas and inspiration not to demolish their old buildings, but to breathe new life into them through creative renovations.

The conversion of barns in Transylvania is particularly relevant, as many of these buildings are currently losing their original agricultural function and a meaningful new use must now be found. In countries like Germany, where this process has already taken place, the preservation of the last remaining barns is an even more urgent task. The three participating countries, Germany, Hungary and Romania, are at different stages of agricultural modernization and therefore in the process of phasing out the use of barns.

Thus, the plans for the conversion of the barns and the works of art that were created during the two-year collaboration are the result of the work of creative people with different backgrounds and different approaches to the same topic. Our current exhibition clearly shows this diversity – its differences and similarities – across different disciplines and national borders.

ROMÁNIA

NÉMETORSZÁG

MAGYARORSZÁG

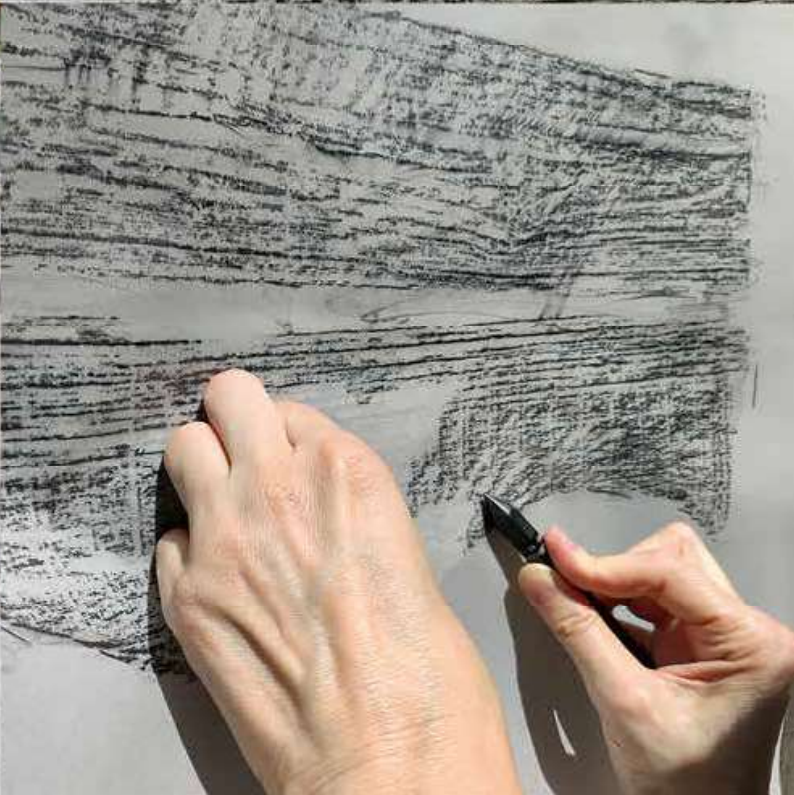
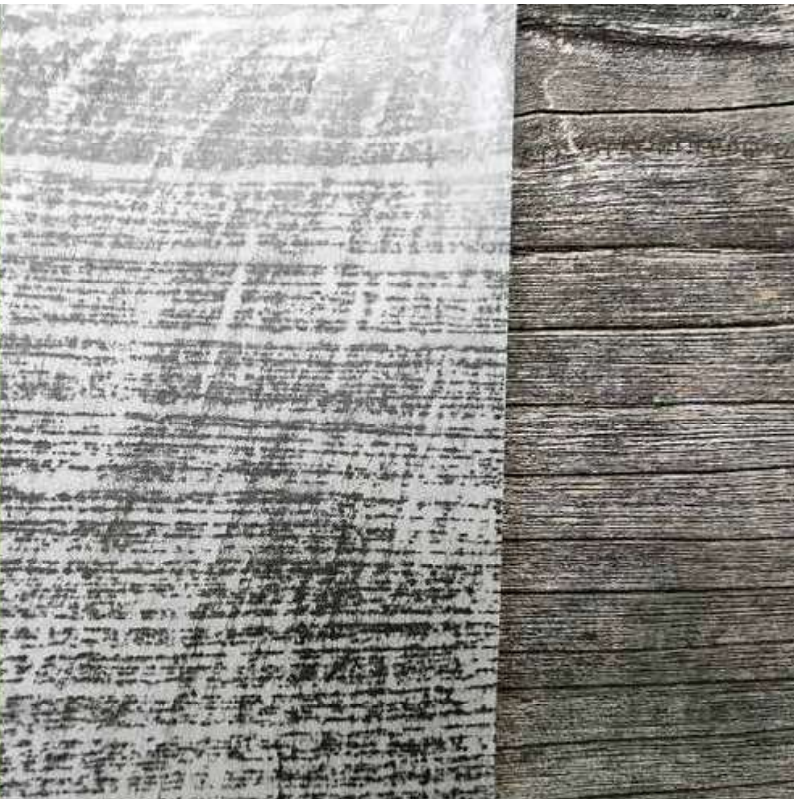
ROMÁNIA

NÉMETORSZÁG

Lélekszán

A falvakban hajdanán fából ácsolt gyalogszánon, erővel húzták-vonták kisebb, nagyobb terheiket az emberek. A szánkókat szétszedve, használaton kívül a többi járművel együtt gyakran tárolták a csűrökben. A lélekszán munkánkat a fekedí tanulmányút inspirálta. Szabályos falú, keskeny szalagtelkein, magas sváb házak állnak, mellettük pajták, faragott oszlopos disznóólak. A házfrontok jellegzetes motívuma a magas ajtó. Ezeken a lélekajtókon hozták ki a lakók a halottaikat. A lélekajtóra reagál a lélekszán művünk. Az emberi erővel vont gyalogszánnal a lelket húzzuk, vonszoljuk keresztül a falun. A szán testét félbevágott farönkből faragtuk ki. Felső lapját fehérre mázoltuk. A szán fölött fakéreg lebeg. Alatta terítő, amit Krisztina 101 éves nagymamája horgolt. Erre helyeztük egy századfordulós fotót.

Frottázsakció

A frottázsakciónk közösségi projekt: a fekedí tanulmányúton gyűjtött faktúrákból és textúrákból áll. A kirándulások, utazások fontos momentuma a dokumentálás, általában ez lélektelenül, gyors kattintásokkal a mobiltelefon fényképezőjével történik. A satírozással lelassítjuk az időt, kézzel tapintható, 1:1 méretben rögzítjük a tapasztalatainkat. Az alkotás folyamatába bevontuk az alkotótelep tagjait is. Frottázsoltunk a Fő utca 138-ban, a régi posta gazdasági udvarán álló disznóól ácsolt, számozott deszkáit. (A helyi postás a hivatalában lakott.) Az ajtókon satírozással kirajzolt római számok a deszkák összeszerelését segítették. Frottázsoltunk a Trabert Hof-ban is, a Fő utca 24. szám alatt, amely szépen felújított lakóház és újrahasznosított pajaéterem pékséggel kiegészítve. Az egyik fotón éppen Pintér Balázssal satírozzuk körbe az egyik oszlopot, az akció alatt gyűrődő satírozott papír izgalmas grafikává állt össze a kiterítésnél.

CZÉTÁNY KRISZTINA

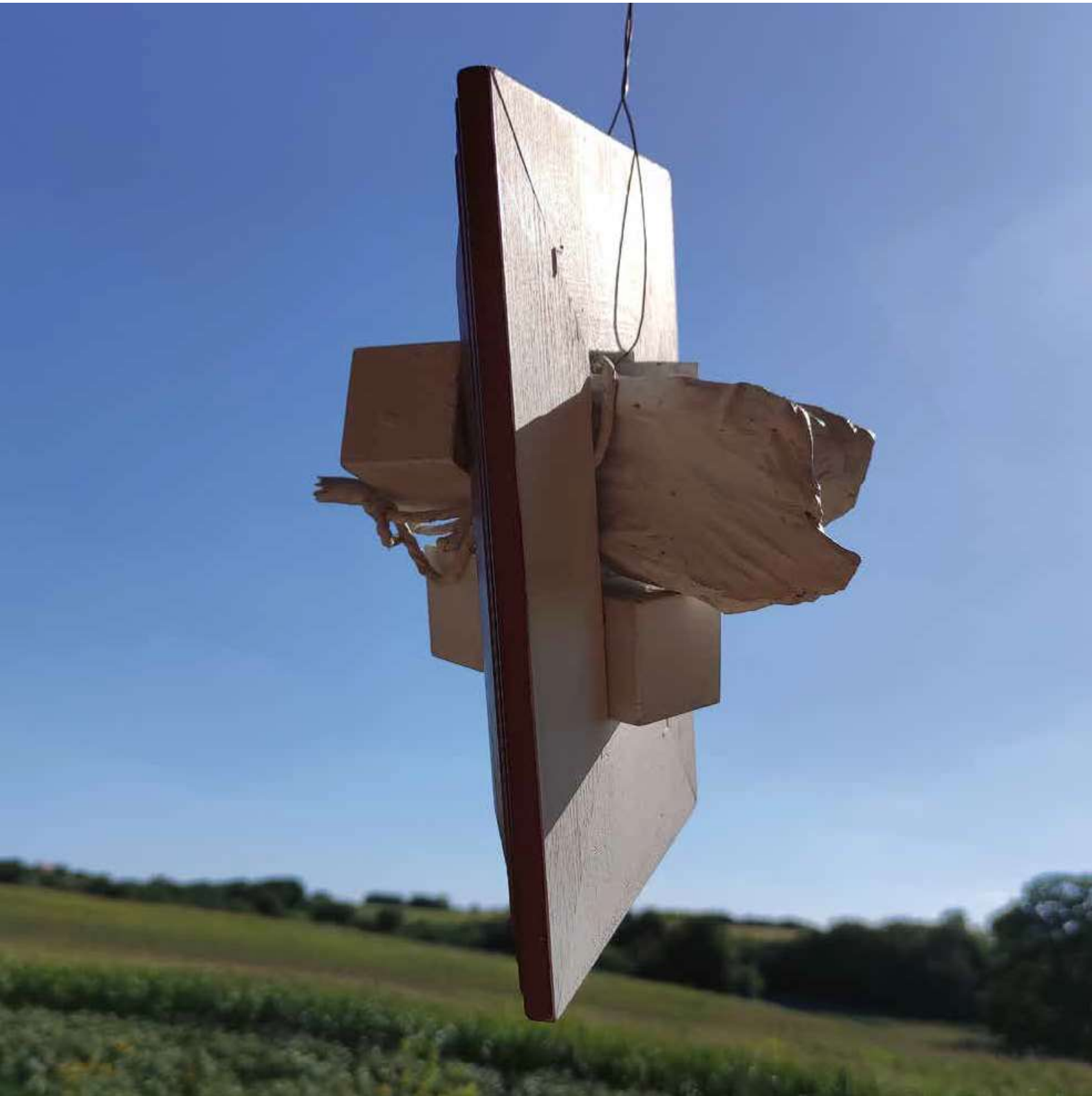
Öntermő

Kosár installációm alapja egy régi pajtában használatos, amely dacol a gravitációval, a látszólagos könnyedség és a súlytalanság állapotában egyensúlyoz, de a stabilitás alapja a magasba nyúló uszadékfák és a vályog kettőse, melyek megteremtik a harmóniát. A papírból szőtt fészekmotívum a termékenység szimbólumaként jelenik meg és szimbiózisban, kölcsönhatásban áll a felfelé törekvő növényvel, amely folyamatosan termést ad.

Metamorfózis

A megdermedt pillanat, a felfüggesztett cselekvés, a kikapun torlódó és átalakuló anyagok az idő érzékelésének, illetve a fizika törvényeinek a megváltozása mind reflexiók a fekedő lélekkapura. A portál súlytalansággal, térfogat nélküliséggel ruházza fel az anyagokat, amelyek lebegve közlekednek az időtlenségben. Mindkét alkotáshoz csak recycling alapanyagokat és talált tárgyakat használtam.

Rétegek

Rétegek című kisplasztikám vályoggal besimított ytong téglából készült.

Vízszintesen rétegződő, levegős, hullámzó formarend, melyet a táj, a fölötté úszó felhők, és a talajszint alá benyúló életteli föld harmonikus, egyensúlyba rendeződő billegése és osztottsága ihletett.

Ez a plasztika felnagyítva, autonóm alkotásként, vagy motívumrendjét felhasználva vályogfalba faragott, mintázott domborműként, de akár fényt áteresztő térelválasztóként is szerepelhet egy épület struktúrájában.

Konyhakert Terménytárolók

A *Konyhakert* (Landart) és a *Terménytárolók* (vályog és égetett agyag tárgykísérletek, pigmentekkel színezve) című munkáim formailag rokon alkotások. Mindkettőt a növénytermesztés ciklikus és repetatív munkafolyamatai ihlették.

Nagy méretben, kültéri plasztikákként formai elvük, struktúrájuk egy újra élettal megtöltött pajta köré tervezendő kert, udvar térrendezőjeként odaillően funkcionálhat.

Fapapucs

Szobraimban szívesen használom a szimmetrikus formába rejtett, első látásra észrevétlen kis aszimmetriákat. Fontosnak érzem, hogy a szemlélő a részleteket, különbségeket fokról-fokra ismerje meg. Ebben a munkában, mint a táj sziluettje, a horizont hullámzása jelenik meg. Egy motívumban ábrázolom az ember által fizikailag bejárható vidéket és az emberi talp lenyomatát. A sok információt e lenyomat őrzi. A monumentális távlat és a mikroszkopikus közel rétegei kerülnek egymásra.

Figura

Ezt a munkát a fekedő kirándulás ihlette. A halállal az emberi test távozik, a másik fele egy nyitott lélekkapun járhat ki és be. A szimbolikusan félbevágott figura az anyag újrahasznosíthatóságát jelképezi. Az anyag ezen lehetőségét kiterjesztettem az emberi testre is.

Bikafej

Ez a szobor egy organikus ready made kompozíció, amelyben a talált tárgy egy természetes anyag – az uszadékfa – volt az ihlető motívum. Ezt a formát tükröztem vályogból és illesztettem össze egy alkotássá. Nem törekedtem a teljes formai hűségre, hanem a tükröző anyag, ez esetben a vályog képezhetőségére koncentráltam. Ezzel felhívva a figyelmet az épületekhez használt anyagok saját törvényszerű használatára.

